

БЪЛИЯТЪ СЛОНЪ

Маркъ Твенъ

Въ една зоологическа градина въ Америка доведоха отъ далечна, незнайна земя единъ бѣлъ слонъ. Той бѣ най-рѣдкиятъ и най-хубавиятъ слонъ по свѣта. Струваше грамадна сума пари, затова се грижеха особено много за него.

Въ една тъмна и бурна нощъ въ градината се чу голѣмъ шумъ. Изплашениятъ вардачъ се затича при Директора на градината и му каза :

— Изглежда, че бѣлиятъ слонъ е избѣгалъ отъ клетката си, отъ която сж го пуствали злосторници.

— Нима? Това е страшна загуба! — извика уплашенъ Директорътъ. И той, безъ да провѣри, веднага взе телефона и разказа въ полицията за кражбата.

— Навѣрно, крадцитѣ сж се възползували отъ бурята, за да отвлѣкатъ бѣлия слонъ, една такава скжпоценна рѣдкостъ! — разказваше той.

И полияятъ поиска точното описание на бѣлия слонъ. Директорътъ му съобщи всичко — и височина, и дължина, и ширина — даде единъ точенъ портретъ на слона.

Полияятъ тутакси се распореди по цѣла Америка и съобщи на всички полицаи да търсятъ откраднатия бѣлъ слонъ.

На другия день вестниците напечатаха обявления, че се дири загубенъ бѣлъ слонъ и дори предлагаха голѣма сума пари на оня, който открие кражбата.

Мнозина се заловиха за издирването на слона. Въ полицията пристигаха всѣки часъ телеграми. Единъ детективъ съобщаваше, че ужъ открилъ следи отъ слонъ въ южната часть на страната, другъ — въ северната, трети на изтокъ или на западъ. Но още никой